

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1997-1998

3 juni 1998

ONTWERP VAN DECREET

betreffende de organisatie van de Vlaamse Hogescholenraad

VERSLAG

**namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid
uitgebracht door de heer René Swinnen**

Samenstelling van de commissie :

Voorzitter : de heer Gilbert Vanleenhove.

Vaste leden : de heer Jos De Meyer, mevrouw Mia De Schamphelaere, de heren Erik Matthijs, Freddy Sarens, Gilbert Vanleenhove ;

de heer Roland Deswaene, mevrouw Marleen Vanderpoorten, mevrouw Sonja Van Lindt ;

de heer René Swinnen, mevrouw Gracienne Van Nieuwenborgh, de heer André Van Nieuwkerke ;

de heren Pieter Huybrechts, Joris Van Hauthem ;

de heer Kris Van Dijck ;

de heer Ludo Sannen.

Plaatsvervangers :

mevrouw Sonja Becq, de heer Paul Deprez, mevrouw Kathleen Helsen, mevrouw Maria Tyberghien-Vandenbussche, mevrouw Mieke Van Hecke ;

de heren Ward Beysen, Karel De Gucht, André Denys ;

de heren Patrick Hostekint, Michiel Vandenbussche, Robert Voorhamme ;

de heren Emiel Verrijken, Frans Wymeersch ;

de heer Chris Vandenbroeke ;

mevrouw Cecile Verwimp-Sillis.

Zie :

1033 (1997-1998)

– Nr. 1 : Ontwerp van decreet

– Nr. 2 : Amendementen

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Onderwijs, Vorming en Wetenschapsbeleid besprak op 28 mei 1998 het ontwerp van decreet betreffende de organisatie van de Vlaamse Hogescholenraad.

I. Toelichting door de heer Luc Van den Bossche, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

De minister verklaart dat de schaalvergroting, autonomie en responsabilisering die de hervorming van 1994 aan de hogescholen toekende, deze hogescholen een totaal nieuw elan heeft verschaft. De meeste hogescholen zijn op het vlak van management, organisatie, boekhouding, kwaliteitszorg, internationalisering, aan het uitgroeien tot professionele autonome organisaties.

Bij de hogeschoolhervorming werd en wordt, aldus de minister, vaak verwezen naar de universiteiten. Dit was voor de hogescholen geen loze boodschap. Zij spiegelen zich graag aan de universiteiten en de analogie tussen beiden wordt steeds duidelijker. Dit biedt de mogelijkheid te evolueren naar een meer homogeen geheel van tertiair onderwijs, waarbij hogescholen en universiteiten, elk op hun domein en met hun eigen missie, als volwaardige partners naast elkaar staan. Het voorliggende ontwerpdecreet is een logische stap in deze evolutie.

Hij vervolgt dat vóór het hogescholendecreet de directies van de instellingen van het hoger onderwijs van het korte type en de instellingen van het hoger onderwijs van het lange type zich hadden verenigd in respectievelijk de VHOKT en de VHOLT. Die verenigingen hadden tot doel de samenwerking tussen de respectieve instellingen te bevorderen en brachten informeel adviezen en voorstellen uit aan de Vlaamse regering.

Door de integratie van beide vormen van hoger onderwijs in de hogescholen, verloren de VHOKT en de VHOLT als aparte entiteiten hun reden van bestaan. De hogescholen richtten daarom de vzw Vlaamse Hogescholenraad op, die de doelstellingen van de vroegere VHOKT en VHOLT overnam. In de praktijk heeft de Vlaamse Hogescholenraad zich ontwikkeld tot een organisatie met een ten opzichte van de hogescholen analoge werking als de Vlaamse Interuniversitaire Raad ten opzichte van de universiteiten.

De minister stelt dat gezien de waarde die de VLIR reeds bewezen heeft als officieel erkende gesprekspartner voor de overheid, het evident is dat aan de VLHORA eenzelfde officieel statuut wordt verleend. Eigenlijk is het, met betrekking tot de hogescholen, omwille van hun grote aantal, meer nog dan met betrekking tot de universiteiten, interessant om over een dergelijk orgaan te beschikken. Het naast elkaar bestaan van VLIR en VLHORA als twee evenwaardige organen kan bovendien de dialoog en de samenwerking tussen beide vormen van hoger onderwijs enkel ten goede komen.

Om die analogie te accentueren is het voorliggend ontwerpdecreet zoveel als mogelijk analoog aan het decreet betreffende de VLIR, rekening houdend met de specifieke eigenheid van beide soorten instellingen. Belangrijk voor de goede werking van de VLIR is het feit dat de universiteiten vertegenwoordigd worden door hun rectoren. Analoog daaraan zetelen in de VLHORA als regel de algemeen directeurs van de hogescholen. Er zijn bij de totstandkoming van dit ontwerpdecreet stemmen opgegaan tegen deze samenstelling. De aanbreng van nuances moet mogelijk zijn, maar de uitzondering mag zich zijns inziens enkel voordoen in bijzondere omstandigheden. De VLHORA moet in ieder geval een professionele organisatie worden.

Gezien de verschillende samenstelling van het hogeschoollandschap ten opzichte van het universitaire landschap is het volgens de minister evident dat ook de samenstelling van de VLHORA en de beslissingsregels werden aangepast. Deze regels werden opgesteld in samenspraak met de VLHORA.

De VLHORA zal, zoals de VLIR, functioneren op basis van de bijdragen van de leden. Hij bezorgt jaarlijks voor 1 juli de rekeningen van het afgesloten kalenderjaar en een verslag van de activiteiten aan de Vlaamse regering.

De minister besluit dat het zeker in deze periode, waarin hogescholen zich nog volop aan het aanpassen zijn aan hun nieuwe status en het hogeschoollandschap zich aan het profileren is, belangrijk is te beschikken over een goed functionerende raad, die een basis biedt zowel voor overleg tussen de hogescholen onderling, als voor het leveren van voorstellen ten aanzien van de overheid. Dit ontwerpdecreet bevestigt het positieve initiatief dat de hogescholen zelf op dat vlak genomen hebben.

II. Algemene bespreking

De heer *Kris Van Dijck* neemt aan dat de hogescholen zelf vragende partij zijn om van de Vlaamse Hogescholenraad een gewettigd orgaan te maken. Vandaag bestaat er anderzijds reeds een vzw Vlaamse Hogescholenraad. Hij verwijst daarbij naar het advies van de Raad van State dat stelt dat de decreetgever niet over de bevoegdheid beschikt de vzw Vlaamse Hogescholenraad te verplichten zichzelf op te heffen (Stuk 1033/1, p. 19 en volgende). Hij veronderstelt dat dit met de betrokkenen zelf besproken is en dat de vzw niet langer zal blijven bestaan. Mevrouw *Mia De Schamphelaere* sluit zich aan bij de vraag van de voorgaande spreker.

De *minister* antwoordt dat de betrokkenen zelf een decretaal kader vroegen voor de VLHORA. De tekst van het decreet is in samenspraak met hen tot stand gekomen. Het is dan ook logisch dat de vzw zal worden opgeheven.

Mevrouw *Mia De Schamphelaere* vraagt zich af wat de precieze positionering zal zijn van de VLHORA ten aanzien van de Raad voor het hoger onderwijs van de Vlaamse Onderwijsraad, VLOR. De spreker heeft ook enkele juridische opmerkingen. In artikel 2 van het ontwerp van decreet wordt de oprichting van de VLHORA als instelling van openbaar nut mogelijk gemaakt. Het kan volgens haar niet dat een decreetsartikel deze wilsuiking van de hogescholen omvat of omschrijft. Vervolgens merkt zij op dat het ontwerp van decreet de samenstelling van de VLHORA bepaalt. Artikel 4 bepaalt namelijk dat de algemene vergadering van de VLHORA uit de algemeen directeurs van de hogescholen bestaat. Het hogescholendecreet bepaalt voor de vrije gesubsidieerde hogescholen niet dat de functie van algemeen directeur moet voorzien worden. De minister heeft volgens haar telkens duidelijk gemaakt dat de vrije hogescholen autonoom de bestuurlijke organisatie mochten inrichten. In feite bestaat de functie van algemeen directeur weliswaar overal, maar zij vraagt op welke manier de autonome invulling van de bestuurlijke inrichting bewaard blijft. In dit kader verwijst zij naar het aangehaalde parallelisme met het VLIR-decreet. Bij het VLIR-decreet werd met betrekking tot de vertegenwoordiging een toevoeging ingelast om tegemoet te komen aan de specifieke situatie van één universiteit. Oorspronkelijk stond in dat decreet vermeld dat de rector of een ander lid door de raad van beheer van de universiteit wordt afgevaardigd.

De *minister* stelt met betrekking tot de verhouding van de VLHORA tot de VLOR dat dit probleem reeds ontstaan is bij het begin van de oprichting van de VLOR. Een zelfde discussie was toen aan de orde met de VLIR. Alhoewel het logisch was geweest dat de VLIR zou verdwijnen bij de oprichting van de VLOR, is deze toch blijven bestaan. Realistisch gezien is naderhand gebleken dat dit ook terecht was. Hij geeft toe dat de Raad voor het hoger onderwijs van de VLOR aan gewicht zal moeten inboeten ten aanzien van het veld. Toch meent hij, net zoals met het voortbestaan van de VLIR, dat het schenden van het VLOR-principe met de VLHORA een acceptabele schending is. Het probleem stelt zich, maar er dient zich geen realistische oplossing aan.

Hij antwoordt vervolgens dat de opmerking met betrekking tot de wilsuiking juridisch juist is. Hij stelt dat de Raad van State dit knelpunt tussen de strikt juridische en de politieke benadering in zijn advies juist heeft aangevoeld. De hogescholen hebben voorafgaandelijk hun wilsuiking voor een decretaale regeling kenbaar gemaakt, waarna op basis van een politiek initiatief dit ontwerpdecreet is ontstaan. Hierdoor wordt dit probleem tussen politieke en juridische werkelijkheid opgelost.

Met betrekking tot de afvaardiging van de algemeen directeurs in de algemene vergadering van de VLHORA, verwijst de minister naar het amendement van mevrouw *Mia De Schamphelaere* en de heren *Jos De Meyer* en *Gilbert Vanleenhove* (Stuk 1033/2) dat een afwijking voorziet met betrekking tot de vertegenwoordiging van de algemeen directeurs in de algemene vergadering van de VLHORA. Hij beaamt dat een gelijkaardige formule in het VLIR-decreet vermeld staat. Hij vindt deze uitzonderingsregel acceptabel op voorwaarde dat de algemene regel de algemeen directeur moet blijven omdat men, zoals in de VLIR, een professionalisering wenst van de vertegenwoordiging.

De heer *Ludo Sannen* is tevreden over het voorliggende ontwerpdecreet. Het maakt duidelijk dat het hogescholenlandschap verandert. De hogescholen vinden elkaar op basis van hun opdracht en niet meer op basis van een levensbeschouwelijke overtuiging. Naar analogie met de VLIR krijgt de minister nu een advies- en onderhandelingspartner voor de hogescholen. Toch had hij liever één raad voor het ganse hoger onderwijs gezien waarbij de VLIR en de VLHORA geïntegreerd zouden worden. Uiteraard beseft hij dat er een groot verschil is tussen droom en werkelijkheid. Hij hoopt dat de oprichting van de VLHORA niet de betonnering

van deze dubbele structuur voor het hoger onderwijs met zich zal meebrengen zodat deze nog eventueel kan evolueren. Tot slot merkt hij op dat het ontwerpdecreet verscheidene bepalingen bevat die eerder thuis horen in een huishoudelijk reglement. In artikel 4 staat bijvoorbeeld dat de voorzitter en de ondervoorzitter respectievelijk behoren tot de hogescholen met een publiekrechtelijk karakter en de hogescholen met een privaatrechtelijk karakter of andersom. De aard van de hogescholen is volgens hem niet aan de orde bij de decretale oprichting van de VLHORA.

De *minister* steunt vanuit politiek oogpunt volledig het idee om één raad voor het hoger onderwijs op te richten, maar is er zich van bewust dat dit vandaag niet realistisch is. Dit mag niet beletten dat men de politieke moed moet hebben om dit te blijven formuleren. Dit is immers een signaal dat men deze toekomstvisie trouw blijft.

Hij beaamt dat een aantal bepalingen eerder deel uitmaken van een huishoudelijk reglement, maar verduidelijkt dat de betrokkenen een aantal precieze bepalingen toch liever in het decreet wensten op te nemen.

Hij ontkent dat het VLHORA-decreet een betoning van de huidige situatie zal zijn. Decreten kunnen gemakkelijk herzien en gewijzigd worden. Vermits de onderwijssector de genummerde decreten heeft, zal ook dit decreet later gemakkelijk kunnen worden aangepast.

Mevrouw *Nelly Maes* stelt dat haar fractie tevreden is over dit ontwerpdecreet. Er rijzen bij haar wel vragen bij het parallelisme met de VLIR. De oprichting van de VLIR heeft grote verwachtingen gewekt, die slechts gedeeltelijk werden ingelost. Ondertussen heeft men het eigenbelang en corporatisme laten varen en profileert de VLIR zich als een constructieve organisatie. Dit is voor haar fractie een stimulans om ook dit ontwerpdecreet op de VLHORA te steunen. Ingaand op de opmerking van de heer Ludo Sannen om één raad voor het hoger onderwijs op te richten, stelt zij vast dat dit vandaag praktisch niet mogelijk is omdat beide soorten onderwijs nog ver uit elkaar liggen. Zij meent dat het ontwerpdecreet moet voorzien in bruggen tussen beide organen om samenspraak te plegen over bepaalde onderwerpen. Dit overleg zal weliswaar spontaan gebeuren, maar dit decretaal bepalen geeft perspectief naar de toekomst. In dit kader deelt zij de bezorgdheid van de VLOR voor wat betreft de relatie van de VLHORA met andere adviesorganen.

De spreker uit haar bezorgdheid over de diversiteit van de VLHORA. Waar enerzijds de universiteiten zich als universitaire instelling klassiek opstellen met weinig onderscheid, zijn anderzijds de hogescholen veel flexibeler en verscheidener in hun onderwijs. Zij meent dat er daarom binnen de VLHORA overleg moet mogelijk zijn tussen de gelijkaardige departementen van de hogescholen.

Een laatste opmerking van de spreker betreft de opmerking van de VLOR over de samenstelling (Stuk 1033/1, p. 13). De VLOR merkt namelijk op dat de algemene vergadering van de VLHORA hoofdzakelijk uit mannen zal bestaan omdat de algemeen directeurs van de hogescholen hoofdzakelijk mannen zijn. Dit strookt niet met het decreet van 15 juli 1997 over de evenwichtige vertegenwoordiging van mannen en vrouwen in adviesorganen, waardoor de geldigheid van adviezen in vraag kan worden gesteld.

De *minister* bevestigt dat de VLIR zich meer en meer probeert waar te maken en zich dynamischer opstelt. Hij heeft bij de behandeling van het zogenaamde rapport Dillemans ervaren dat men in de VLIR essentiële discussies niet meer uit de weg gaat. De VLHORA heeft zich vrij snel als professionele raad opgeworpen en zich de dynamiek, die in de VLIR later op gang kwam, aangemeten. Dit is onder meer te danken aan de inzet van de eerste voorzitter van deze raad, namelijk de heer Martens van het Hoger Instituut van de Kempen.

Hij is van mening dat er wel degelijk samenspraak nodig is tussen VLIR en VLHORA, maar dat men daar geen structuren in het ontwerpdecreet moet voor inschrijven. Dit heeft geen zin als het niet door beide partijen wordt gedragen. De VLHORA is uiteraard meer vragende partij voor een dergelijke samenspraak dan de VLIR, maar ook op dit vlak ziet hij een evolutie. Een politiek signaal dat men op dergelijke afspraken staat, moet daarbij voldoende zijn.

Met betrekking tot het mogelijk maken van overleg tussen de departementen van de hogescholen stelt de minister dat dit nu reeds het geval is. Als voorbeeld haalt hij de hervorming van de kinesitherapie-opleidingen aan waarbij hij binnen de VLHORA vergaderd heeft met de betrokken departementen. Hetzelfde gebeurde met het VLOR-advies over de elektronica-opleidingen.

Over de aanwezigheid van vrouwen in de VLHORA is hij van mening dat de evolutie in de samenleving zijn rol moet spelen. De VLHORA heeft enkel tot doel de verantwoordelijken van de hoge-

schoolsector samen te brengen. Van de 29 hogescholen zijn er op heden 3 vrouwelijke algemeen directeurs, maar de werkelijkheid kan men in deze niet versnellen.

III. Artikelsgewijze bespreking

Artikelen 1 tot 3

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen 1 tot 3 worden unaniem aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 4

Een amendement van mevrouw Mia De Schamp-helaere en de heren Jos De Meyer en Gilbert Van-leenhove strekt ertoe in § 1 na de woorden ‘de algemeen directeurs’ de woorden “tenzij het hogeschoolbestuur tot een andere vaste afgevaardigde beslist” in te voegen (Stuk 1033/2).

De heer *Ludo Sannen* kan theoretisch akkoord gaan met dit amendement, maar werpt op dat de algemeen directeurs van de provinciale hogescholen bij de toepassing van dit amendement in een delicate positie kunnen verkeren. Het gevaar bestaat immers dat de bestendig afgevaardigde die onderwijs onder zijn bevoegdheid heeft, de plaats van de algemeen directeur zal willen innemen.

De *minister* verklaart dat er momenteel gesprekken aan de gang zijn met de federale overheid om de Provinciewet op dit vlak aan te passen zodat de provinciale hogeschool autonoom zou kunnen optreden. Verscheidene deputaties hebben de neiging de algemeen directeur ongeschikt te maken. Deze situatie zal vooral na 2000 een wending nemen wanneer de aanpassing van de Provinciewet een feit zal zijn en men nog weinig te zeggen zal hebben inzake onderwijs. Bij een volgende onderhandeling over de verdeling van de bevoegdheden zal dit uiteraard meespelen. Daardoor zal dit amendement volgens hem in de toekomst niet schadelijk zijn.

De heer *René Swinnen* steunt met zijn fractie het amendement, maar wenst, zoals de minister zelf

reeds in de bespreking heeft vermeld, de nadruk te leggen op de uitzonderlijke situatie van de eventuele vervanging van de algemeen directeur. Er moet vanuit gegaan worden dat de professionalisering prevaleert.

Het amendement wordt aangenomen met 11 stemmen tegen 1 bij 2 onthoudingen.

Het aldus geamendeerde artikel 4 wordt aangenomen met 11 stemmen bij 3 onthoudingen.

Artikel 5

De heer *Erik Matthijs* merkt op dat in het voorontwerp van decreet, meer bepaald in de artikelen 3 en 5, nog sprake was van het verstrekken van adviezen door de VLHORA. Dit is in het ontwerp van decreet in artikel 3 weggefallen, maar niet in artikel 5.

De *minister* beaamt dat dit een vergetelheid betreft.

De heer *Erik Matthijs* dient daarop een amendement in dat ertoe strekt in het tweede lid de woorden “of adviezen” te schrappen (Stuk 1033/2).

Het amendement en het aldus geamendeerde artikel 5 worden aangenomen met 13 stemmen bij 1 onthouding.

Artikelen 6 tot 9

Bij deze artikelen worden geen opmerkingen geformuleerd.

De artikelen 6 tot 9 worden unaniem aangenomen met 14 stemmen.

Artikel 9bis (nieuw artikel 10)

Een amendement van de Vlaamse regering strekt ertoe een nieuw artikel 9bis in te voegen (Stuk 1033/2). De *minister* stelt dat dit artikel de statutaire toestand regelt van de personeelsraden die gedetacheerd worden naar de VLHORA. De bezoldigingsregeling is analoog met deze van de personeelsleden van de VLIR. Door de bezoldiging via het centraal fonds, betalen de hogescholen zelf de personeelsleden van de VLHORA, zoals ook de

universiteiten zelf de personeelsleden van de VLIR betalen. Deze regeling bij decreet heeft het voordeel dat de VLHORA beroep kan doen op personeelsleden van de hogescholen, zonder dat deze personeelsleden hun statutaire voordelen verliezen. Doordat de financiële last bij de hogescholen berust, kunnen zij in de VLHORA gezamenlijk beslissen hoeveel personeelsleden zij belasten met een opdracht in de VLHORA.

Het amendement wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen en een artikel 9bis (nieuw artikel 10) wordt ingevoegd.

Artikel 9ter
(nieuw artikel 11)

Een amendement van de Vlaamse regering strekt ertoe een nieuw artikel 9ter in te voegen (Stuk 1033/2). De *minister* stelt dat dit amendement technische aanpassingen betreft van het hogescholendecreet, in functie van de bepalingen van artikel 9bis.

Het amendement wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen en een artikel 9ter (nieuw artikel 11) wordt ingevoegd.

Artikel 10
(vernummerd artikel 12)

Bij dit artikel worden geen opmerkingen geformuleerd.

Artikel 10 (vernummerd artikel 12) wordt unaniem aangenomen met 14 stemmen.

De verslaggever,

De voorzitter,

René SWINNEN

Gilbert VANLEENHOVE

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

De hogescholen, bedoeld in het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap, richten onder de benaming Vlaamse Hogescholenraad, afgekort VLHORA, een instelling van openbaar nut op. Het reglement van orde moet voldoen aan de voorwaarden bepaald in dit decreet. Deze instelling van openbaar nut is de rechtsopvolger van de vzw Vlaamse Hogescholenraad.

Artikel 3

Binnen de perken gesteld door artikel 127 van de Grondwet, doet de VLHORA voorstellen aan de Vlaamse regering. Daarenboven kan hij overleg onder de hogescholen organiseren.

Het overleg en de voorstellen betreffen alle aangelegenheden die de Vlaamse hogescholen aanbelangen.

Artikel 4

§ 1. De algemene vergadering van de VLHORA bestaat uit de algemeen directeurs tenzij het hogeschoolbestuur tot een andere vaste afgevaardigde beslist van alle in artikel 2 bedoelde hogescholen. Elk lid van de VLHORA kan slechts één ander lid vertegenwoordigen. De raad van beheer bestaat uit tien leden, waarvan drie leden uit de Vlaamse autonome hogescholen, twee leden uit de provinciale hogescholen en vijf leden uit de gesubsidieerde vrije hogescholen.

§ 2. De algemene vergadering stelt de leden van de raad van beheer aan voor een periode van vier jaar. De leden van de raad van beheer wijzen onder elkaar een voorzitter, een ondervoorzitter, een secretaris en een penningmeester aan.

De voorzitter en de ondervoorzitter behoren respectievelijk tot de hogescholen met een publiekrechtelijk karakter en de hogescholen met een privaatrechtelijk karakter of andersom. Deze bepaling geldt ook voor de secretaris en de penningmeester. Na twee jaar wisselen de voorzitter en de ondervoorzitter onderling van functie.

§ 3. Afgevaardigden van de Vlaamse minister, bevoegd voor het onderwijs, kunnen de vergaderingen bijwonen.

Artikel 5

De algemene vergadering en de raad van beheer kunnen slechts geldig beslissen indien ten minste de helft plus één van de leden aanwezig of vertegenwoordigd is.

De beslissingen van de algemene vergadering en van de raad van beheer worden genomen met een meerderheid gevormd door drie vierden van het aantal stemmen van de aanwezige en de vertegenwoordigde leden. Aan voorstellen van de VLHORA kunnen minderheidsnota's worden toegevoegd.

Artikel 6

De VLHORA stelt zijn reglement van orde op en bepaalt zijn vestigingsplaats. De Vlaamse regering keurt het reglement van orde goed.

Artikel 7

§ 1. De VLHORA betreft zijn werkingsmiddelen rechtstreeks of onrechtstreeks uit de jaarlijkse bijdragen van de hogescholen op basis van een overeenkomst gesloten tussen de hogescholen. De bijdragen zijn proportioneel aan de jaarlijkse werkingsuitkeringen die de Vlaamse Gemeenschap aan de hogescholen verleent.

De overeenkomst wordt gesloten voor hernieuwbare periodes van drie jaar. Ter gelegenheid van de hernieuwing is zij voor wijzigingen vatbaar. De overeenkomst en alle wijzigingen ervan worden goedgekeurd door de Vlaamse regering.

§ 2. De werkingsmiddelen van de VLHORA kunnen verhoogd worden door toelagen vanwege de overheid, door schenkingen of giften en door

inkomsten voortkomend uit zijn werking of zijn patrimonium.

Artikel 8

De VLHORA voert een economische dubbele boekhouding. De VLHORA maakt ieder jaar een begroting op van zijn ontvangsten en uitgaven, evenals de rekeningen van het afgesloten kalenderjaar. De boekhouding en de jaarrekeningen worden onderworpen aan de controle en het toezicht van een revisor. De VLHORA bezorgt elk jaar vóór 1 oktober de begroting van het daaropvolgende kalenderjaar aan de Vlaamse regering. De VLHORA bezorgt elk jaar de rekeningen van het afgesloten kalenderjaar vóór 1 juli aan de Vlaamse regering.

Artikel 9

De VLHORA bezorgt jaarlijks vóór 1 juli aan de Vlaamse regering een verslag van de activiteiten van het afgesloten kalenderjaar.

Artikel 10

De personeelsleden van de hogescholen kunnen mits hun akkoord belast worden met een opdracht in de VLHORA. De VLHORA sluit daartoe een overeenkomst met de hogeschool en het personeelslid.

Deze personeelsleden worden bezoldigd met een niet-verworven salarisschaal. De bezoldiging van de algemeen coördinator van de VLHORA bestaat uit de salarisschaal van gewoon hoogleraar. De VLHORA bepaalt de salarisschaal van de andere personeelsleden.

De personeelsleden worden bezoldigd uit de centrale voorafname zoals bedoeld in artikel 179, 8° van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap. Zij behouden hun statutaire rechten die zij zouden genieten indien zij in de hogeschool in dienst waren gebleven. Op het ogenblik dat de opdracht in de VLHORA een einde neemt, worden de personeelsleden terug opgenomen op de personeelsformatie van de hogeschool en worden zij bezoldigd met de salarisschaal verbonden aan het ambt dat zij in de hogeschool bekleden.

Artikel 11

Het decreet van 13 juli 1994 betreffende de hogescholen in de Vlaamse Gemeenschap wordt gewijzigd als volgt :

1° Aan artikel 182, § 1 wordt een 7° toegevoegd, dat luidt als volgt :

"7° de personeelsleden, zoals bedoeld in artikel 10 van het decreet van [...] betreffende de organisatie van de Vlaamse Hogescholenraad, die belast worden met een opdracht in de VLHORA."

2° In artikel 327, § 2, tweede lid, eerste zin, worden de woorden "4° en 6°" vervangen door de woorden "4°, 6° en 7°".

Artikel 12

Dit decreet heeft uitwerking met ingang van 1 januari 1998.
